

HEZEKIAH OG DE ANDRE VESTINDISKE FANGER

INTRODUKTION

Mens Dansk Vestindien hørte under Danmark, blev en del af fangerne sendt til afsoning i danske fængsler. Fra 1853 til 1924 blev i alt 30 vestindiske fanger sendt til Horsens Straffeanstalt. Hvad kom de fra, og hvad kom de til?

Størstedelen af befolkningen i Dansk Vestindien stammede fra Afrika, og de fleste havde været slaver på sukkerplantager frem til ophævelsen af slaveriet i 1848. Efter slaveriets afslutning i 1848 blev det forsøgt at holde på arbejderbefolkningen for at fortsætte plantagedriften. Men mange udvandrede, og indvandrere fra især de britiske kolonier tog arbejde på plantagerne. Skt. Thomas blev forsyningshavn for kul til dampskibene og centrum for passagerfart. Det gav arbejde som kulbærere og søfolk. Lov og ret fulgte i nogen udstrækning danske forhold, men den nye straffelov i 1866 kom ikke til at gælde i Dansk Vestindien. Man blev i stedet ved med at benytte Danske Lov af 1683.

Nogle af de vestindiske fanger blev sendt til afsoning i danske fængsler. Fra åbningen af Horsens Straffeanstalt i 1853 kom der også fanger fra Dansk Vestindien til Horsens. Antallet var størst i 1870'erne og 1880'erne.

Fangerne i Horsens skulle forbedres gennem isolation, disciplin, hårdt arbejde og religiøs påvirkning. Der var strenge regler om orden og ensartethed. Præster og lærere måtte tale engelsk med den lille fremmedartede gruppe fanger, hvoraf de fleste var anglikanere eller katolikker. 6 vestindiske fanger blev konfirmeret i fængslets kirke. En er omtalt for sin smukke sangstemme og gav koncert i kirken.

Flere dødsfald blandt vestinderne førte til forsøg med en særlig sukkerration til vestindiske fanger. Siden hjemsendte man de vestindere, der havde svært ved at tåle klimaet. Måske var helbredsproblemerne en medårsag til, at man i 1890'erne holdt op med at sende flere fanger fra Vestindien til Danmark. Den danske regering havde uden held forsøgt at sælge De Vestindiske Øer til USA i 1860'erne og 1902. Fire år senere ankom igen fanger fra Dansk Vestindien til afsoning i Horsens.

Ved salget i 1917 sad to dansk-vestindere, en britisk-vestinder og en dansk officer, der alle var dømt i Dansk Vestindien, i Horsens Straffeanstalt. De danske myndigheder forsøgte at få USA til at modtage de tre vestindere, men det blev afvist. Den ene, fordi han var britisk statsborger, og de to andre, fordi de var danske statsborgere.

Ifølge salgstraktaten mellem Danmark og USA havde alle, der var fysisk tilstede i Dansk Vestindien på overdragelsesdagen ret til ophold i USA. Det gjaldt altså ikke fangerne Adolphus Andrew og Hezekiah Smith, der afsonede i Horsens Straffeanstalt.

I flere år forsøgte de danske myndigheder ad diplomatisk vej at overbevise de amerikanske myndigheder om, at de to fanger havde ret til at vende hjem, da de ikke selv havde valgt at være i Danmark i 1917. Det blev afvist. Adolphus Andrew døde i Horsens i 1920. Hezekiah Smith endte med at blive den dansk-vestindier, der sad længst i straffeanstalten. Efter næsten 15 år i Horsens blev han i 1923 benådet og udvist af Danmark for evigt.

DANSK VESTINDIEN

Dansk Vestindien bestod af øerne Skt. Thomas, Skt. Jan og Skt. Croix. Indtil 1848 var det et plantagesamfund, hvor slaver udførte arbejdet. I 1848 blev slaveriet afviklet, men først efter et arbejderoprør i 1878 blev arbejdsforholdene og produktionsmetoderne for alvor ændret, og øerne påbegyndte en industrialisering.

I 1917 havde øerne omkring 26.000 indbyggere. De fleste var efterkommere af afrikanske slaver. Over 20.000 af indbyggerne var danske statsborgere, mens hovedparten af de sidste 6.000 indbyggere var indvandrere fra de britisk-vestindiske øer og dermed britiske statsborgere.

Den danske regering havde forsøgt at sælge øerne til USA i 1860'erne og 1902. Første gang faldt salgstraktaten i det amerikanske senat, og anden gang i det danske landsting. Ved en folkeafstemning i Danmark i december 1916 var der to-tredjedels flertal for at sælge øerne til USA for et beløb på 25.000.000 dollars. Overdragelsen af øerne fandt sted den 31. marts 1917. De vestindere, der opholdt sig på øerne ved overdragelsen, havde ret til en status som indbyggere i territoriet "Virgin Islands of the United States", hvilket næsten var tilsvarende amerikansk statsborgerskab. Vestindere, som opholdt sig uden for Dansk Vestindien, havde ikke denne ret og forblev danske statsborgere.

30 VESTINDISKE FANGER

Fange nr. 5 blev kaldt Hezekiah, men hed egentlig William Smith. Han sad i Horsens Straffeanstalt i 15 år, indtil han blev benådet og udvist af Danmark. Han var en af i alt 30 vestindiske fanger, der afsonede deres straf i Horsens Straffeanstalt. Den første kom, da fængslet åbnede i 1853, og den sidste døde i 1924. En enkelt kom endda to gange, men Hezekiah Smith var den, som sad længst tid i Horsens Straffeanstalt.

De vestindiske fanger, der var dømt efter en anden lovgivning end de danske fanger, havde et andet sprog, et andet udseende og et immunforsvar, der ikke passede til det danske klima. Og samtidig sad de som fanger i et fængsel, hvor alt var indrettet på at *tilvejebringe den muligste ensartethed*.

OPRØRENE FRA SKT. CROIX 1878

I 1882 ankom James Emanuel Benjamin, Joseph Bowell og Edward Lewis til Horsens Straffeanstalt, dømt for deltagelse i et oprør på Skt. Croix i 1878.

Efter slaveriets afvikling i 1848 var myndighederne bekymrede for at mangle arbejdskraft på plantagerne. Derfor forsøgte de at binde arbejderne til plantagerne med forskellige arbejdsregler. Det skabte så stor frustration blandt plantagearbejderne, at der udbrød oprør den 1. oktober 1878. 22 år senere skrev

fængselspræst Hafstrøm fra Horsens Straffeanstalt: *[Onsdag] overfaldt et Par Hundrede Negere, ledede af et rasende Fruentimmer, to Soldater, der passede nogle Transportvogne, og pryglede dem ihjel. En af de Negere, som vi senere fik i Straffeanstalten, huggede en Soldat med en Sten i Hovedet med Ordene: "this damned old soldier is not dead yet".*

Oprøret blev slået ned, og oprørerne blev arresteret og efterfølgende dømt. 12 ledende oprørere blev henrettet. Benjamin, Bowell, Lewis og fire kvinder blev dømt til døden, men efterfølgende benådet med livsvarigt tugthus og sendt til Danmark. De tre mænd afsønde i Horsens Straffeanstalt, men allerede i 1887 blev de sendt tilbage til Dansk Vestindien. Fængselsvæsenet begrundede det med, at: *De [...] vare alle Negere, der ikke kunde taale Klimaet i Danmark og derfor tilbageførtes til fortsat Straffafsoning i vestindisk Straffanstalt.*

Det *rasende Fruentimmer*, som Hafstrøm nævner i sin beskrivelse af oprøret, var Mary Thomas med kaldenavnet "Queen Mary". Hun afsønde sin straf i Straffeanstalten på Christianshavn og blev sendt tilbage til Dansk Vestindien i 1887. Hendes søn, Hezekiah, kom til Horsens Straffeanstalt 21 år senere, dømt til tugthusarbejde på livstid.

STRAFFELOVEN

I 1866 indførte man i Danmark "Almindelig Borgerlig Straffelov", som afløste "Danske Lov" fra 1683. Den væsentligste forskel på de to love var, at "Danske Lov" straffede ud fra et motiv om hævn og udstødelse fra samfundet, mens "Almindelig Borgerlig Straffelov" lagde op til muligheden for forbedring af forbryderen, så han eller hun efter sin fængselsstraf kom tilbage til samfundet som en nyttig borger.

"Almindelig Borgerlig Straffelov" gjaldt imidlertid ikke i Dansk Vestindien, hvor man fortsatte med at anvende "Danske Lov". Det betød, at man i Dansk Vestindien ofte blev straffet hårdere end i Danmark, selvom det var den samme type forbrydelser, der var begået. Hafstrøm, som var fængselspræst i Horsens Straffeanstalt, konstaterede: *Meget uheldigt er det, at den almindelige danske Straffelov ikke gælder paa de vestindiske Øer. Dette medfører, at Negrene jævnlige ere idømte meget længere Straffetid, end de samme Gerninger vilde medføre for en dansk. De kunde ikke undgaa at anstille Sammenligninger, da de altid ere paa Fællesarbejdsstue.*

Dødsstraf

Begge love gav mulighed for dødsstraf. Forskellen var, at "Danske Lov" automatisk gav dødsstraf for manddrab, mens "Almindelig Borgerlig Straffelov" kun gav dødsstraf *under skærpede Omstændigheder*. Derfor skrev "Fædrelandet" i 1868 om George Kings dødsdom, at *Efter § 188 i den ny Straffelov, som ikke gjælder paa de vestindiske Øer, vilde Straffen være offentligt Arbejde fra 2 til 12 Aar*. Både i Danmark i Dansk Vestindien var praksis dog, at dødsstraf blev omstødt til tugthus, enten på livstid eller inden for en fastsat tidsramme.

SENDT TIL DANMARK

De vestindere, der skulle afsone i Danmark, blev sendt med et handelsskib eller et hjemvendende orlogsfartøj. Det er ikke helt klart, hvad kriterierne var for at sende vestindiske fanger af sted til Danmark. De var en blandet flok af både mænd og kvinder, unge og gamle, tyve og mordere, udenlandske statsborgere og danske statsborgere. Men de var alle dømt efter "Danske Lov" med et straffemotiv om hævn, som man var gået væk fra i Danmark. De ankom således til Danmark med en forældet straf, som

skulle afsone i moderne fængsler, hvor alt, ifølge fængselsvæsenet, var indrettet på at "virke hen til Fangernes Forbedring".

I DANSKE FÆNGSLER

Mandlige vestindiske fanger, der var idømt tugthusstraf, og som blev sendt til Danmark, kom til Horsens Straffeanstalt, mens dem, der var idømt forbedringshusstraf, kun kom til Horsens Straffeanstalt, hvis de havde dårligt helbred, var over 60 år gamle eller over 30 år og tidligere straffet med offentligt arbejde. Ellers skulle de afsone i Straffeanstalten på Christianshavn, Straffeanstalten i Viborg eller Vridsløselille Straffeanstalt. Vi har fundet frem til i alt 30 vestindere, som afsønde i Horsens Straffeanstalt, fra fængslet åbnede i 1853 til salget af Dansk Vestindien i 1917.

HORSENS STRAFFEANSTALT

Horsens Straffeanstalt åbnede den 20. maj 1853, som det første fængsel i Danmark, der byggede på moderne strafferetslige principper. Grundtanken med det nye, moderne fængsel var, at fangerne ikke kun skulle straffes, men også forbedres. Dette skulle gøres gennem isolation, disciplin, hårdt arbejde og religion.

Fangerne var underlagt strenge regler, der regulerede alt lige fra størrelsen på madportioner til arbejdstider og fangernes udseende. Og hver søndag var der tvungen gudstjeneste og skolegang for de yngre fanger og de, som ikke kunne læse og skrive. Fangerne kunne idømmes to typer af domme; tugthus og forbedringshus. Fanger, der blev idømt domme over 6 år, fik en tugthusdom og skulle afsone i Horsens Straffeanstalt, hvor de var i fællesskab om dagen. Fanger, der blev idømt domme under 6 år, fik en forbedringshusstraf og skulle afsone i Vridsløselille Straffeanstalt, hvor de var isoleret døgnet rundt.

Straffeanstalten i Horsens havde plads til 450 mandlige tugthusfanger. Men en tilbygning til fængslet i 1875 gjorde det muligt at huse en mindre gruppe forbedringsfanger.

FORBEDRING OG ENSARTETHED

En kongelig resolution af 1842 medførte en radikal reorganisering af det danske fængselsvæsen. Nu skulle man ikke blot straffe, men også forbedre fangerne. For Horsens Straffeanstalt var hovedformålet derfor, at *[der] drages Omsorg for Fangernes religiøse og moralske Undervisning og Forbedring*. Grundtanken var, at fangerne skulle nedbrydes for at kunne genopbygges, og derfor var det ifølge fængselsvæsenet vigtigt med *en ensartet Opretholdelse af Ordenen og Disciplinen*. Fangerne skulle behandles ens, uanset hvor de afsønde. Det vil sige, at alle fanger skulle gennemgå den samme procedure og følge de samme regler, fra de ankom til fængslet til de blev løsladt. For at understrege ensartetheden, fik fangerne derfor tildelt et fangenummer og blev iklædt en ens fangedragt.

Fangernes dragt bestod af en grå ulddragt med halvlange bukser. En fange fra Danmark beskrev det således for sin kone: *vi ligne en Flok Rotter, graa, skidne, bidske og graadige*.

I journalerne blev givet et signalement, der skulle beskrive fangen så godt, at han kunne efterlyses ved en flugt. Den første sorte vestinder, Charles Vilhelm Nielsen, blev i 1854 beskrevet således: *Særdeles Kjendemærker: tykke læber. Neger*. Robert Coulson, som kom til fængslet 34 år senere, havde træk som var mere karakteristiske end hans hudfarve: *Særdeles Kjendemærke: 6 Fingre paa v. Haand*, mens Hezekiah i 1908 blev beskrevet som *Neger. Ar i h. Side af Panden i Haarroden*.

RETTIGHEDER OG PLIGTER

Fangerne i Horsens Straffeanstalt blev inddelt i grupper ud fra eksempelvis dom, alder og klasse, fordi der til hver gruppe hørte forskellige rettigheder, pligter og hensyn. For eksempel arbejdede tugthusfanger i fællesskab, mens forbedringshusfanger normalt arbejdede i isolation. De yngre fanger havde skolepligt, mens de ældre fanger selv måtte bestemme, om de ville i skole. Derudover var fangerne inddelt i et klassesystem. Hvis fangen opførte sig ordentligt, rykkede han en klasse op, hvis han opførte sig dårligt, rykkede han ned. Jo højere klassetrin fangen var på, jo flere privilegier havde han.

Vestinderne

Vestinderne indgik i gruppeinddelingen på linje med de andre fanger, men på enkelte områder blev de behandlet som en særskilt gruppe. For eksempel blev de ofte syge med lungesygdomme, og som et forsøg på forebyggelse, stod der i inspektionsbefalingerne at: *Vestindiske Fanger tilstilles ½ Pd. Sukker ugentligt.* Det fremgik også, at vestinderne fik særskilt undervisning.

Klassesystemet

Klassesystemet krævede, at de ansatte beskrev alle fanger individuelt. Adolphus Andrew blev for eksempel beskrevet således: *Har et ret godt Ansigtudtryk og synes ret Intelligent.* Augustus Valdemar Hennesey blev derimod vurderet som *vel ikke meget begavet.* George Alexander Krause var *som de fleste Negere ikke daarligt begavet, men barnagtig og med barnlig Tankegang.*

KIRKE OG SKOLE

Fængselsystemet byggede på *en ensartet Opretholdelse af Ordenen og Disciplinen*, men ifølge fængselsvæsenet var hovedformålet *at virke hen til Fangernes Forbedring [...] direkte ved en regelmæssig Gudstjeneste, de unge Fangers Undervisning, Oprettelse af Søndagsskoler o.s.v.* Kirken og skolen var altså centrale for fangernes afsoning.

Kirken

Alle fanger var underlagt tvungen gudstjeneste om søndagen, men tilhørte de en anden religion, f.eks. jødedommen, kunne de fritages. Der er ikke noget, der tyder på, at de vestindiske fanger var fritaget, selvom de var anglikanere, katolikker eller tilhørte brødremenigheden. Fra 1876 til 1897 blev ni vestindere konfirmeret i fængslets kirke. Det krævede indhentning af sikre oplysninger om deres dåb og for anglikanerne en særlig tilladelse fra biskoppen. Pastor Broe måtte af den grund afvise at konfirmere Hezekiah, *da han hørte til den engelske Kirke, hvor Confirmationen skal foretages af en Biskop.*

Skolen

I skolen var der mulighed for ekstraundervisning af bestemte fangegrupper. Fanger, der ønskede at udvandre efter endt afsoning, fik undervisning i engelsk, og de vestindiske fanger, der ikke talte dansk, men engelsk, fik ekstra undervisning i dansk og religion

For eksempel havde lærer Loft i løbet af fem dage i marts i 1884 i alt 49 elever til fællesundervisning, heriblandt også de vestindiske fanger Benjamin, Howell, Lewis og Hennesey. Disse fire fik sammen med Heyliger og Libert derudover 13 timers undervisning. 18-årige Adolph Libert fik på grund af sin lave alder endnu mere tid i skolen, idet han i marts 1884 fik 25 timer fordelt på 25 dage.

HELBRED OG KOST

Fra 1876 til 1888 døde seks af de vestindiske fanger i Horsens Straffeanstalt af lungesygdomme. I et forsøg på at forebygge dette, befalede inspektionen i 1883, at de vestindiske fanger skulle have udleveret ½ pund sukker om ugen. Sukkeret skulle give dem mere modstandskraft. Desuden blev seks fanger mellem 1881 og 1892 overflyttet til vestindiske straffeanstalter pga. deres helbred. Herefter stoppede dødsfaldene, men fangernes helbred var et tilbagevendende problem.

Fængselsvæsenet, 1891:

Det er i det hele taget sjældent, at de hertil oversendte vestindiske Straffanger lade sig akklimatisere; de allerfleste af dem blive forholdsvis tidligt angrebne af Sygdomme i Aandedrætsorganerne, der i høj Grad gøre dem modtagelige for Brystsyge. Har man end Øjet aabent herfor, og underkastes Negrene end et særligt omhyggeligt Lægetilsyn, saaledes at Tilbageførelsen sker under Sygdommens første Symptomer, kan det ikke betvivles, at deres helbredstilstand i de fleste Tilfælde tager Skade under Straffen, og at Straftiden derfor for saadanne Fanger er uforholdsmæssig stor.

DE FEM SIDSTE FANGER

I årene 1891-1905 blev der ikke sendt vestindere til de danske fængsler. Det kan enten skyldes den kritik, der var af denne ordning, vestindernes helbred eller forventningen om, at øerne snart ville blive solgt. Dommen over den farlige George Alexander Krause i 1906 blev formentlig anledningen til, at vestindiske fanger fra 1906 igen kom til Danmark.

Fire af de sidste fem vestindiske fanger, der afsonede i Danmark, sad i Horsens Straffeanstalt, da Dansk Vestindien officielt blev overdraget til USA den 31. marts 1917. Den femte var blevet overført til Aarhus Sindssygehospital. Af disse fem var en britisk statsborger og resten danske statsborgere.

GEORGE ALEXANDER KRAUSE

George Alexander Krause ankom til Horsens Straffeanstalt i 1906, idømt 3 års forbedringshus for vold med døden til følge. Politimesteren på Skt. Thomas meddelte, at Krause var epileptiker *og til Tider yderst farlig for sine Omgivelser*. Allerede fire dage efter ankomsten til Horsens Straffeanstalt blev Krause indlagt til observation på sygehuset, fordi *Han var hallucineret baade paa Syn og Hørelse [...] han var saa voldsom og hensynsløs, at han i 2 Dage maatte have Spændetrøje paa*. Efter tre måneder blev Krause overført til Sindssygeanstalten ved Aarhus. Her afsonede han resten af sin straf, men han blev på anstalten som patient frem til sin død i 1940 og var dermed den sidste af de vestindiske fanger i Danmark.

HEZEKIAH SMITH

Hezekiah Smith ankom til Horsens Straffeanstalt i 1908, idømt livsvarigt tugthus for mord. Pastor Broe læste *Skildringerne i Johannes Aabenbaring* for ham, og Broe noterede, at *det gjorde en Del Indtryk paa ham*. I Straffeanstalten blev han straffet flere gange for ulydighed, og i 1912 deltog han i en episode i kirken, hvor han blev beskyldt for at have bedt en bøn om *retfærdig Hævn over Tugthuset*. Hezekiah påstod selv, at han sagde: *Jesus Christus. help us, because we need your help*.

Hezekiah sad i Horsens Straffeanstalt i 15 år, og han var dermed den vestindiske fange, der afsonede længst tid i Horsens Straffeanstalt. Han arbejdede bl.a. i køkkenet, ved opvinding af garn og med at lave grimer. I løbet af de 15 år tjente han sammenlagt 896,43 kr., som han fik udbetalt, da han i 1923 blev benådet og udvist af landet.

ADOLPHUS ANDREW

Adolphus Andrew ankom til Horsens Straffeanstalt i 1911, idømt 16 års tugthus for drab og drabsforsøg. Andrew skrev i alt 19 gange til sin søster på Skt. Croix og knyttede sig særligt til Pastor Broe, som erindrede, at *Adolphus og jeg blev meget gode Venner, men der var ingen Syndsbejendelse at mærke hos ham*. Da Andrew var katolik, blev der taget kontakt til den katolske præst i Horsens, som med mellemrum besøgte Andrew og forestod altergang.

I 1919 blev Andrew ifølge Broe *svagelig og kom paa Sygehuset, han havde en Hjertesygdom og hans Mave var svag, og en Juleaften spiste han for meget af Højtidskosten, som bestaar i Flæskesteg og Kaffe. Saa blev han daarligere og kom ikke mere op*. Andrew døde i 1920 og blev begravet fra fængselskirken af den katolske præst.

ALEXANDER WALTON

Alexander Walton ankom til Horsens Straffeanstalt i 1912, idømt livsvarigt tugthus for vold og voldtægtsforsøg. Walton var britisk statsborger fra Trinidad. Efter overdragelsen af Dansk Vestindien i 1917 forsøgte de danske myndigheder at få ham overført til Skt. Croix sammen med Hezekiah og Andrew, men uden held. Ifølge Broe ønskede Storbritannien ikke at tage imod ham, da han *havde ladet sig indføre under et falsk Navn* og dermed ikke kunne bevise sit statsborgerskab.

Fra 1917 til 1921 var Walton indlagt på Nyborg Straffeanstalts Tuberkulosesygehus, og da han kom tilbage til Horsens Straffeanstalt var han, ifølge Broe, *bleven tyk og fed, men det havde den uheldige Virkning, at han snorkede saa forfærdelig, at de andre Fanger klagede over ham*. Walton var den sidste vestinder i Horsens Straffeanstalt, da han døde af influenza i 1924.

JØRGEN HØYER

Jørgen Høyer ankom til Horsens Straffeanstalt 1915, idømt 12 års tugthus ved en stabskriksret for bedrageri, forfalskning og brandstiftelse. Høyer var konstitueret chef og kaptajn ved gendarmerikorpsset på Skt. Thomas og stjal af korpsets penge. For at dække over det, satte han ild til sit kontor og brændte hele kasernen ned.

I Horsens Straffeanstalt brugte Høyer en stor del af sin fritid på at skrive til sin tante, og hun besøgte ham flere gange i Horsens Straffeanstalt. Han skrev også til sin tidligere kone, men hun besøgte ham ikke. Høyer følte sig uretfærdigt dømt og søgte om benådning. Efter tre år blev han, i 1918, benådet med den begrundelse, at den vestindiske dom var for hård i forhold til den, han ville have fået, hvis han var blevet dømt efter "Almindelig Borgerlig Straffelov" i Danmark.

BENÅDNING OG UDVISNING AF HEZEKIAH

I 1920 var Hezekiah Smith og Alexander Walton de sidste to vestindiske fanger i de danske fængsler. Justitsministeriet indstillede dem begge til benådning og hjemrejse til Dansk Vestindien. Men øerne var nu amerikanske, og USA ville ikke have de to mænd, da de ikke havde ret til statsborgerskab i "Virgin Islands of the United States". Walton var britisk statsborger, og Hezekiah var ifølge traktaten om overdragelsen dansk statsborger, da han ikke havde været på øerne ved overdragelsen.

De danske myndigheder prøvede i tre år at få USA til at modtage Hezekiah. I Horsens Straffeanstalt opfyldte Hezekiah kriterierne for betinget benådning på grund af god opførsel, og direktionen ved Horsens Straffeanstalt pressede justitsministeriet som imidlertid ikke var interesseret i at benåde Hezekiah, hvis han skulle blive i Danmark.

Først i 1923 vedtog justitsministeriet, at Hezekiah blev benådet med den betingelse, *At han straks forlader Landet og ingensinde paany vender tilbage hertil, medens han i modsat Fald maa forvente straks efter nærmere Bestemmelse af Direktøren for Fængselsvæsenet at blive genindsat i Straffeanstalten.* Hezekiah var med andre ord ikke længere velkommen i Danmark, hvilket reelt vil sige, at han var blevet frataget sit danske statsborgerskab.

Hezekiah blev løsladt den 15. september, og i stambogen står noteret: *Rejste 14/9-23 med Nattog 11.53 for at afleveres til Statspolitiet, der sørger for hans udbringelse.* I København blev han fulgt ombord på skibet "Bellymore" af Danzig, hvor han fik arbejde, *indtil han i en eller anden udenlandsk Havn kan opnaa Tilladelse til Afmønstring.*

DE 30 VESTINDISKE FANGER I HORSENS STRAFFEANSTALT

Fange Nr. 104

Navn: Christian Hansen Karleby eller Krukholm

Næringsvej: Tjenestekarl, Skt. Croix

Horsens Straffeanstalt: 22/5 1853 - 10/10 1862, benådet

Født: ca. 1828, Nakskov

Død: ?

Forbrydelse: Røveri, indbrud og delagtighed i flere tyverier

Dom: Tugthus i 12 år

Hvortil bortreist: Amerika.

(Kirkebog, afgangliste 1862)

Fange Nr. 393

Navn: Charles Wilhelm Nielsen, kaldet Charley

Næringsvej: Lejetjener

Horsens Straffeanstalt: 3/6 1854 – 3/6 1856, løsladt

Født: ca. 1824 Skt. Croix

Død: ?

Forbrydelse: Tyveri

Dom: Tugthus i 2 år

Taler: Dansk, Tysk og Engelsk

Særdeles Kjendemerker: tykke Læber. Neger.

Tidligere straffet: For Tyveri med Tugthus i 6 Aar.

(Stambog, 1854)

Fange Nr. 440

Navn: Alexander Benjamin

Næringsvej: Markarbejder

Horsens Straffeanstalt: 20/4 1858 – 28/4 1858, overflyttet til Straffeanstalten på Christianshavn

Født: ca. 1833, Skt. Thomas

Død: ?

Forbrydelse: Indbrudstyveri

Dom: Tugthus i 8 år

Højde: 61 tommer

Figur: Undersæt.

Lemmer: middel

Haar: Sort og kruuset

Öine: Brun

Næse: bred og flad

Ansigtifarve: Sorte brun

Taler: engelsk alene

(Stambog, 1858)

Fange Nr. 250

Navn: George King

Næringsvej: Sømand

Horsens Straffeanstalt: 9/10 1868 – 10/4 1877, benådet

Født: ca. 1839, Delaware, USA

Død: ?

Forbrydelse: Drab

Dom: Tugthus i 10 år

Under en Strid mellem nogle Matroser, der opstod d. 16de Novbr. f. A. i et Værthus i St. Thomas, blev Dykker William King dræbt ved et Stiksaar gennem Lungen, tilføjet med en kniv. som blev funden paa Stedet. En i de nordamerikanske Fristater eller England hjemmehørende, voldsom Person, ved Navn George King, sigtedes for at have udført Forbrydelsen, men nægtede at vide Nogetsomhelst om hvad der var passeret, da han havde været beruset.

(Fædrelandet, 29. juli 1868)

Fange Nr. 128 og 8

Navn: Albert Gabriel Simmonds

Næringsvej: Skibstømrer, snedker

Horsens Straffeanstalt: 11/3 1874 – 13/11 1878 og 8/10 1880 - 6/12 1890, benådet

Født: 25/6 1848, Skt. Croix

Død: ?

Forbrydelse 1874: Undvigelse og indbrudstyveri.

Forbrydelse 1880: Tyveri

Dom 1874: Tugthus i 10 år.

Dom 1880: Tugthus på livstid

Ægte født. Faderen Styrmand, velhavende. 14 Børn. Ingen af Fam. straffet. Opdraget af Forældr til 19de Aar. Daglig Skolegang. Snedkerlærling 2 Aar; hjalp herefter Bedstefaderen, der ejede en Plantage, i 3½ Aar. Lever herefter i Straffeanstalt. 1ste Straf 20 Aar gl (benægter at have faaet Ris) Efter sidste Løsladelse stadigt havt Lastearbejde ved Skibene i St Thomas. Nuværende Forseelse: Tyveri af ca 250 Dollars, angiver Fang. (Stambog, 1880)

Fange Nr. 252

Navn: Anthony Benjamin Titus

Næringsvej: Plantagearbejder

Horsens Straffeanstalt: 14/6 1875 – 2/12 1876, død

Født: ca. 1858, Skt. Thomas

Død: 2/12 1876

Forbrydelse: Tyveri

Dom: Forbedringshus i 6 år

Nr. 252

Anmærkning: *Neger. Led af hyppige Forkjølelsetilfælde, under hvilke der udviklede sig Lungetuberkler.*
(Fængselsvæsenet, 1878)

Fange Nr. 264

Navn: Isaac Abraham Lindesay

Næringsvej: Sømmand

Horsens Straffeanstalt: 2/7 1875 – 12/7 1879, løsladt

Født: 7/12 1854, Christiansted, Skt. Croix

Død: ?

Forbrydelse: Indbrudstyveri

Dom: Forbedringshus i 4½ år

Han er ægte født. Forældrene og en Søster leve i Vestindien og ingen af dem have været straffede. Han har ernæret sig som Tjenestekarl. Han kan ikke skrive og heller ikke læse. Bogstaver kjender han ikke. Han er ikke konfirmeret.

(Sygejournal, 1875)

Fange Nr. 418

Navn: John Thomas Skinner

Næringsvej: Markarbejder

Horsens Straffeanstalt: 7/8 1875 – 7/8 1879, død på løsladelsesdagen

Født: ca. 1845, Barbados, Britisk Vestindien

Død: 7/8 1879 af tuberkulose

Forbrydelse: Vold med døden til følge

Dom: Forbedringshus i 4 år

Ugift. Død af phthisis pulmonalis.

(Kirkebog, 1879)

Fange Nr. 253

Navn: Thomas Francis Andrew

Næringsvej: Landarbejder

Horsens Straffeanstalt: 21/9 1875 – 19/9 1881, løsladt

Født: ca. 1842, plantagen Jerusalem, Skt. Croix

Død: ?

Forbrydelse: Drab

Dom: Forbedringshus i 6 år

1881. Paa Palmesøndag d. 10de April

Thomas Francis Andrew, Forbedringshusfange, Søn af Mathias Andrew og Hustru Cordelia Andrew.

Ifølge Attest fra C.J. Branch Rector of St. John's Church, dateret 22 Juli 1878, født den 27 Novbr 1842 og døbt i St. John's Engelsk episkopale Kirke af Rev. M.B. Johnson den 27de Februar 1843.

Kundskab og Opførsel: mg. mg.

(Kirkebog, 1881)

Fange Nr. 254

Navn: Charles Eddy

Næringsvej: Markarbejder

Horsens Straffeanstalt: 21/9 1875 – 14/4 1880, benådet

Født: 1849, St. Kitts, Britisk Vestindien

Død: ?

Forbrydelse: Drab

Dom: Forbedringshus i 6 år

De vestindiske Fanger faa 4 Timers ugentlig Undervisning i Læsning, Skrivning og Religion og gjøre for de Flestes Vedkommende ret god Fremgang. Kun en af dem kunde læse og skrive (Engelsk), men derimod vare de alle ret godt underviste i Religion og kjendte ikke saa lidt af den bibelske Historie.

(Fængselsvæsenet, 1878)

Fange Nr. 251

Navn: Thomas Niles

Næringsvej: Arbejdsmand

Horsens Straffeanstalt: 2/7 1875 – 8/7 1880, død

Født: St. Kitts, Britisk Vestindien

Død: 8/7 1880 af tuberkulose

Forbrydelse: Legemsbeskadigelse

Dom: Forbedringshus i 6 år

1880 Tirsdagen den 6te Juli.

Thomas Niels, Forbedringshusfange.

Det har ikke været muligt at skaffe Daabsattest med de behørlige Oplysninger; men da Fangen længe var forberedt til Confirmation, og det var tydeligt, at Døden var nær forestaaende, konfirmeredes han i Henhold til Biskoppens Skrivelse af 4 October 1878 og nød umiddelbart derefter den hellige Nadvere, - alt efter udtrykkelig Begjæring.

2 Dage efter døde han.

Fangen var omtrent 32 Aar gl.

Kundskab og Opførsel: mg. mg. konfirmeret af J.H. Andresen.

(Kirkebog, 1880)

Fange Nr. 1

Navn: John Charles Battist, kaldet Carlton

Næringsvej: Arbejdsmand

Horsens Straffeanstalt: 14/6 1876 – 24/11 1881, død

Født: 16/1 1845, Plantagen Carlton, Skt. Croix

Død: 24/11 1881 af tuberkulose

Forbrydelse: Indbrudstyveri

Dom: Tugthus på livstid

Tidligere straffet:

1. for Tyveri med 2 Aars forbedringshus

2. " Do " 3 " Do

3. " Do " 5 " Do

4. " Do " 8 Aars Tugthusarbeid. ved Kgl. Resol. Af 27/2 72 Straf formildnet til 4 " Do

(Stambog, 1876)

Fange Nr. 80

Navn: Francis William, Francis James, kaldet Tortola Francis

Næringsvej: Bødker

Horsens Straffeanstalt: 29/7 1877 – 14/12 1883, død

Født: 1837, Tortola, Britisk Vestindien

Død: 14/12 1883 af brystsyge

Forbrydelse: Tyveri og indbrud

Dom: Tugthus i 12 år

Fødested: Øen Tortola

Forsørgelsessted: St. Thomas

Sidste Opholdssted: St. Thomas

Næringsvei: Bødker

Alder: 40 Aar født 1837

Religion: Engelsk Episkopale

Confirmeret: ja

Kan læse: ja

Kan skrive: nei

Er gift: nei har 3 Børn

Sundhedstilstand ved Ankomsten: god

(Stambog, 1877)

Fange Nr. 101

Navn: Alfred Christopher

Horsens Straffeanstalt: 8/6 1878 – 6/5 1881, overflyttet til vestindisk straffeanstalt

Født: 22/8 1849, Skt. Thomas

Død: ?

Forbrydelse: Indbrudstyveri og vold

Dom: Tugthus i 8 år

Paa Palmesøndag d. 10de April [1881]

Konfirmeret i henhold til Biskoppens Skrivelse af 4de Oktober 1878 og 8de April 1881

(Kirkebog, 1881)

Fange Nr. 40

Navn: Augustus Valdemar Hennesey

Næringsvej: Tømrer

Horsens Straffeanstalt: 15/7 1881 – 30/4 1888, benådet

Født: 24/3 1853, Skt. Croix

Død: ?

Forbrydelse: Tyveri og vold mod politiet

Dom: Tugthus i 9 år + 9 år

Negeren Augustus Waldemar Hennesey (Straffefange Nr 40) er efter min Opfattelse en godmodig og medgjørlig Person, hvis Ulykke har været Letsindighed og slet Selskab, men som ingenlunde har Lyst til at

gjøre ondt. Jeg har undervist ham i Religionskundskab og har fundet, at han vel ikke er meget begavet, men har dyb Ærbødighed for det hellige og alvorlig Syndserkjendelse og er let at tale til Hjerte (Fængselspræst Hafstrøm, 1887)

Fange Nr. 2

Navn: James Emanuel Benjamin, kaldet Mannie

Næringsvej: Plantagearbejder, Plantagen Mt. Pleasant, Skt. Croix

Horsens Straffeanstalt: 23/6 1882 – 18/11 1887, overflyttet til vestindisk straffeanstalt

Født: 16/5 1861, Antigua, Britisk Vestindien

Død: ?

Forbrydelse: Oprør på Skt. Croix 1878

Dom: Tugthus på livstid

Opdraget af Forældrene til den 16de Aar, ingen Skolegang, mishandlet af Faderen, hvorfor han løb bort og blev Landarbejder paa St. Croix. Ugift. 1 Barn. Ei drukfældig. Angiver som Aarsag til sin Deltagelse i Oprøret Beruselse og slet Selskab.

(Fangeprotokol, 1882)

Fange Nr. 4

Navn: Joseph Howell

Næringsvej: Markarbejder, plantagen Høgensborg, Skt. Croix

Horsens Straffeanstalt: 23/6 1882 – 18/11 1887, overflyttet til vestindisk straffeanstalt

Født: Mellem 1857 og 1862, Barbados, Britisk Vestindien

Død: ?

Forbrydelse: Oprør på Skt. Croix 1878

Dom: Tugthus på livstid

[Onsdag] overfaldt et Par Hundrede Negere, ledede af et rasende Fruentimmer, to Soldater, der passede nogle Transportvogne, og pryglede dem ihjel. En af de Negere, som vi senere fik i Straffeanstalten, huggede en Soldat med en Sten i Hovedet med Ordene: "this damned old soldier is not dead yet".

(Fængselspræst Hafstrøm, 1900)

Fange Nr. 5

Navn: Edward Lewis

Næringsvej: Landarbejder, plantagen Mt. Pleasant, Skt. Croix

Horsens Straffeanstalt: 23/6 1882 – 23/6 1887, overflyttet til vestindisk straffeanstalt

Født: ca. 1857, St. Kitts, Britisk Vestindien

Død: ?

Forbrydelse: Oprør på Skt. Croix 1878

Dom: Tugthus på livstid

1887

Maj 18. Direktionen meddeler, at Fg. No. 5 Edward Lewis er benaadet ved Kgl. Resol. Af 4de do. Og at han vil være at oversende til Vestindien med Firmaet Moses & Søn G. Melchiors første skib.

(Korrespondancejournal, 1887)

Fange Nr. 6

Navn: James Heyliger

Næringsvej: Takler

Horsens Straffeanstalt: 16/1 1883 – 5/6 1886, overflyttet til vestindisk straffeanstalt

Født: ca. 1838, Saba, Hollandsk Vestindien

Død: ?

Forbrydelse: Manddrab

Dom: Tugthus på livstid

26/5 86 Fra Justitsministeriet, at der intet findes at erindre imod at Fg. No 6 James Heyliger overflyttes til en vestindisk Straffeanstalt og at der netop for Tiden frembyder sig sejllejlighed til Oversendelse da Firmaet Moses & Søn G. Melchior d. 6te n M agter at afsende Skib til dansk Vestindien. [...] 29/5 86 til Firmaet Moses & Søn G. Melchior at Fangen hermed indskrives som Passager paa Skibet og at Betaling for Rejsen og Kost 150Kr. skal blive fremsendt samtidig med Fangen.

(Korrespondancejournal, 1886)

Fange Nr. 413

Navn: Delmond Augustus Libert

Næringsvej: Plantagearbejder

Horsens Straffeanstalt: 27/7 1883 – 24/11 1885, løsladt

Født: 5. januar, 1867, Skt. Croix

Død: ?

Forbrydelse: Tyveri

Dom: Forbedringshus i 3 år

Ægte født. Faderen Plantagearbejder, ukjendt af Fangen, Moderen arbejdede sammesteds, fattig, 3 Børn – gaaet i Skole til 10de Aar, daarlige Skolekundskaber. – Har lært Smederi i ½ Aar, har siden den Tid og indtil sin Anholdelse været Plantagearbejder.

Har stjaalet 6 Dollars fra Faderen, for at fornøje sig sammen med nogle Venner.

(Stambog, 1883)

Fange Nr. 46

Navn: James Francis Carter

Næringsvej: Plantagearbejder

Horsens Straffeanstalt: 30/8 1884 – 11/11 1888, benådet

Født: ca. 1855, Barbados, Britisk Vestindien

Død: ?

Forbrydelse: Drab

Dom: Tugthus i 10 år

Angiver at have i Beruselse dræbt sin 8aarige Stedsøn ved at slaae ham over en Rem. Hans Grund til Forbrydelsen angiver Fangen at Stedsønnen havde rapset nogle Levnedsmidler, som Fg havde sat tilside til Hustruen, der den Dag blev Konfirmeret. Har udstaaet den forudgaaende Straf i Fællesskab ved Veiarbejde.

(Stambog, 1884)

Fange Nr. 432

Navn: William Henry Lucas

Næringsvej: Tømrer

Horsens Straffeanstalt: 27/9 1885 – 13/6 1888, død

Født: 12/9 1840, Skt. Croix

Død: 13/6 1888 af akut miliærtuberkulose

Forbrydelse: Drab

Dom: Forbedringshus i 4 år

Fødested: St. Croix

Forsørgelsessted: do

Sidste Opholdssted: Fredriksted

Næringsvej: Tømrer

Alder: 45 Aar f. 1840 12/9

Religion: rom. katolik

Konfirmeret: ja

Kan læse: nej

Kan skrive: nej

Er gift har 1 Barn

*Sundhedstilstand ved Ankomsten: tilsyneladende god, (angiver nogen Brystsvaghed) 155 [pund]
(Stambog, 1885)*

Fange Nr. 76

Navn: Gerald Bough eller Hamilton

Næringsvej: Skrædder

Horsens Straffeanstalt: 30/5 1889 – 5/12 1892, overflyttet til vestindisk straffeanstalt

Født: 4/1 1866, Christiansted, Skt. Croix

Død: ?

Forbrydelse: Tyveri

Dom: Tugthus i 7 år

Højde: 62 ¾"

Figur: Spinkel

Lemmer: Spinkle

Haar: Sort, Uld-

Øjne: brun-sort

Næse: lille, lidt flad

Ansigtifarve: brun

Taler engelsk

(Stambog, 1889)

Fange Nr. 419

Navn: Robert Coulsen

Næringsvej: Bødker og murer

Horsens Straffeanstalt: 24/6 1890 – 4/5 1896, benådet

Født: 1865, Frederiksted, Skt. Croix

Død: ?

Forbrydelse: Tyveri og forsøg på tyveri

Dom: Forbedringshus i 6 år + resten af en højesteretsdom på 13 års forbedringshus

Denne Fange var ikke blot lang-, men ogsaa sexfingret, idet han i Modsætning til andre Dødelige havde sex Fingre paa hver Haand. Paa Vejen til Horsens Tugthus gjorde han en fredelig Mand alvorlig forskrækket paa Fredericia Banegaard. Manden sad nemlig i al Fredelighed og nød en Kop Kaffe, da den sorte Sexfinger pludselig aabenbarede sig ved Bordet og med et bredt Negergrin tiltalte ham i et Sprog, som ingen Anden end Niggeren selv forstod.

(Horsens Avis, 16. juli 1901)

Fange Nr. 21

Navn: William Christopher Varlack

Næringsvej: Skibstømrer

Horsens Straffeanstalt: 23/8 1891 – 16/7 1901, benådet

Født: ca. 1861, Anegada, Britisk Vestindien

Død: ?

Forbrydelse: Drab

Dom: Tugthus på livstid

Under mit første Ophold i Horsens var der kun en mørk Mulat, der havde skudt sin Kæreste. [...] Den Sorte, som han kaldtes, sang en smuk Tenor, og Juleaften og 1st Paaskedag sang Sangkoret Uddrag af Hartmanns Jule og Paaskeliturge. Det lød meget højtideligt, og Fangerne var glade ved det. [...] Den Sorte blev senere benaadet og sendt tilbage til Vestindien. Der var just ikke megen Anger at mærke hos ham. Ved afskeden sagde han til en af Betjentene: "Det var hende den skidt Tøs".

(Fængselspræst Broe, uden dato)

Fange Nr. 412

Navn: George Alexander, kaldet Krause

Næringsvej: Plantageforvalter

Horsens Straffeanstalt: 4/12 1906 – 28/2 1907, overført til Sindssygehospitalet ved Aarhus

Født: 25/10 1875 plantagen Marys Fancy, Skt. Croix

Død: 20/3 1940, Risskov

Forbrydelse: Legemsbeskadigelse med døden til følge

Dom: Forbedringshus i 3 år

Ifølge Meddelelse fra Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer vil den i St. Croix Straffeanstalt sig opholdende Fange George Alexander kaldet Krause, der ved Højesterets Dom af 1. August 1906 ikendtes 3 Aars Forbedringshusarbejde, være at hjemsende til fortsat Udstaaelse af Straffen i en Straffeanstalt i Moderlandet. [...] Jeg tillader mig sluttelig at bemærke, at Fangen, der kun taler og forstaar Engelsk, er Epileptiker og til Tider yderst farlig for sine Omgivelser.

(Underdommer- og skriverembedet på Skt. Thomas, 1906)

Fange Nr. 5

Navn: William Smith eller Hezekiah Smith, kaldet Queen Mary

Næringsvej: Havnearbejder

Horsens Straffeanstalt: 29/12 1908 – 15/9 1923, benådet

Født: 1/11 1873, plantagen Grove Place, Skt. Croix

Død: ?

Forbrydelse: Mord

Dom: Tugthus på livstid

En anden Neger var en Havnearbejder fra St. Croix og havde vældige Lemmer. En Gang var han syg og jeg besøgte ham paa Sygehuset og kunde rigtig se hans Arme og Skuldre og tænkte, han kunde have været Model for en Billedhugger.

(Fængselspræst Broe, uden dato)

Fange Nr. 13

Navn: Adolphus Andrew

Næringsvej: Tømrer

Horsens Straffeanstalt: 22/3 1911 – 13/1 1920, død

Født: 10/10 1886, Christiansted, Skt. Croix

Død: 13/1 1920 af kronisk hjertesygdom

Forbrydelse: Drab og drabsforsøg

Dom: Tugthus i 16 år

Da jeg spurgte den ene af dem hvad han hed, svarede han med blid Stemme: "My Name is Adolphus" og han fortalte mig om sin Tante Jane i Vestindien, der var saa tyk og fed, at hun næsten ikke kunde komme igjennem en Dør. Dørene i Negerhytterne har maaske ikke været særlig rummelige. Adolphus og jeg blev meget gode Venner, men der var ingen Syndsbjergkendelse at mærke hos ham. Han sagde om den Mand, han havde slaaet ihjel: "Han vilde tage min Pige fra mig."

(Fængselspræst Broe, uden dato)

Fange Nr. 8

Navn: Alexander Walton, kaldet Walther eller Walter

Næringsvej: Markarbejder

Horsens Straffeanstalt: 6/8 1912 – 23/6 1924, død

Født: 23/9 1889, Trinidad, Britisk Vestindien

Død: 23/6 1924 af influenza

Forbrydelse: Vold og voldtægtsforsøg m.m.

Dom: Tugthus på livstid

Jeg havde i lang Tid en Neger paa min Afdeling [...] var stor og stærk og vilde gerne tjene Penge, var heller ikke bange for at tage fat. Først vævede han Grimer, men han vilde lave alt for mange om Dagen, og det var noget Bras alt sammen. Saa kom han til en af de store Kokusvæve. Her gjaldt det mere om Kræfter end om Fingerfærdighed, og det gik det bedre. Han arbejdede som en Dampmaskine. Sveden drev af ham, og han tjente ikke saa faa Penge ved den Væv.

(Værkmester Jensen, 1928)

Fange Nr. 51

Navn: Niels Jørgen Henrik Nielsen Høyer

Næringsvej: Kaptajn og chef for det vestindiske gendarmeri

Horsens Straffeanstalt: 2/5 1915 – 22/9 1918, benådet

Født: 12/2 1876, Odder

Død: 31/1 1922

Forbrydelse: Bedrageri, forfalskning og brandstiftelse

Dom: Tugthus i 12 år

Straffet i Anstalten

Dato: 13/7 15, Forseelse: Upassende Udtalelse, Straf: Advarsel

Dato: 2/10 15, Forseelse: Ituslaaning af et Krus, Straf: Advarsel

Dato: 6/12 15, Forseelse: Misbrug af Arbejdsmateriale, Straf: Advarsel

(Stambog, 1915)